

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273,
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
Preot Il Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888,
Secretar redacție Vasilica Onofrei, tel. 0741 706 602,
redactor_sef@yahoo.com
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Acțiuni pentru copii, elevi, studenți și tineri organizate în parohia noastră

Adresăm elevilor, studenților și tinerilor interesați invitația de a se înscrie la **CURSUL GRATUIT DE ÎNVĂȚARE A CANTĂRILOR LITURGICE ORTODOXE** - ediția a VII-a - pe care l-am reorganizat, în vederea constituirii unui grup coral care să întoneze duminica dimineața cântările din timpul slujbei Utreniei sau din cadrul Sfintei Liturghii atunci când membrii Corului Parohial sunt plecați în turnee.
Ședințele se desfășoară în fiecare duminică, la ora 16.00.
Vă așteptăm !

De asemenea, adresăm tuturor copiilor, elevilor, studenților și tinerilor interesați invitația de a participa la **CLUBUL DE ȘAH** în fiecare duminică, la ora 18.00.

DETALII și ÎNSCRIERI pentru toate aceste activități la tel. 0741 706 602 (Orange) sau 0761 621 994 (Cosmote)

Biblioteca Parohială

*Delectează-te cu o carte nouă!
Citește și informează-te !*

Prin Biblioteca Parohială vă punem la dispoziție o gamă largă de cărți religioase și de cultură generală.

Program de funcționare:

Duminica, între orele 11.00-12.00

Persoane de contact:

***Alexandra Popa**, tel. 0720 606 820,
petite_sourire@yahoo.com
***Irina Dănilă**, tel. 0742 344 024,
irina_danila93@yahoo.com

Bluze și elemente de vestimentație tricotate manual, împletituri etc.

Modele și culori pentru toate gusturile la prețuri minime.

Persoană de contact:
Natalia Țurlea,
tel. 0232 315 912

Transmitem sincere condoleanțe familiei și suntem alături de domnul Ștefan Holicov, consilierul nostru parohial, care trece prin momente de încercare sufletească în urma mutării la cele veșnice a tatălui său. Dumnezeu să-l odihnească în pace, iar familiei să aducă mângâiere la această tristă despărțire.

PUTEȚI SPRIJINI BUNUL MERS AL LUCRĂRILOR DE CONSOLIDARE DE LA BISERICA NOASTRĂ PRIN:

- contribuții financiare și alte forme pe care le considerați de cuviință
- implicare în susținerea meselor zilnice pentru constructori. **PROGRAMĂRI LA OFICIUL PAROHIAL, tel. 0232 211 273 sau direct la PANGARUL BISERICII**

Detalii și informații puteți obține oricând, contactându-ne la binecunoscutele date, pe care le găsiți și în colțul din stânga sus al acestei pagini.

Mulțumim călduros enoriașilor și colaboratorilor care deja au răspuns apelului nostru, implicându-se încă de la început cu mult devotament în responsabilitățile pe care aceste ample lucrări ni le ridică tuturor.

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a douăzeci și treia după Rusalii

Măine, 26 octombrie: Sf. M. Mc. Dimitrie, Izvorătorul de mir

Slujbe liturgice și manifestări religioase în această săptămână

♦ **Luni, 26 octombrie**, își serbează Hramul și una dintre cele mai importante mănăstiri din județul Iași, anume Mănăstirea Stavnic din comuna Voinești, județul Iași, al cărei stareț este Arhim. Amfian Răgoșcă, prieten și colaborator drag al parohiei noastre. Cu frățescă dragoste și bucurie în suflet, vă invităm să luați parte la Slujba de Priveghere din această seară, care va începe la ora 18.00, iar mâine, la Sfânta Liturghie care va începe la ora 9.30.

♦ **Luni, 26 octombrie**, vom săvârși și în biserica noastră Slujba Utreniei și a Sfintei Liturghii începând cu ora 8.00

♦ **Marti, 27 octombrie**, este cinstit **Cuviosul Dimitrie cel Nou**, ale cărui moaște se află la Patriarhia Română. Sărbătoarea Sfântului Cuvios Părinte Dimitrie Basarabov reprezintă un moment de prăznuire și bucurie deosebită pentru Catedrala Patriarhală din București. În fiecare an, sute de mii de credincioși din București, din împrejurimi, dar și din întreaga țară sau străinătate își îndreaptă pașii spre Dealul Patriarhiei pentru a se ruga și a-și pleca genunchii la racla cu moaștele acestui sfânt, care a fost proclamat în timpul Mitropolitului Filaret al II-lea, ca patron și ocrotitor al Bucureștilor.

Anul acesta, strălucirea hramului Catedralei Patriarhale este sporită de aducerea la București a o parte din moaștele Sfântului Vasile cel Mare (mâna dreaptă) de către o delegație a Sfântului Sinod al Bisericii Greciei, condusa de Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Ierotheos de Limnos.

De asemenea, vor fi aduse o parte din moaștele Sfântului Grigorie de Nazians, prietenul Sfântului Vasile cel Mare, ca dar oferit de Arhiepiscopia de Viena, Austria și o parte din moaștele Sfântului Grigorie de Nyssa, fratele Sfântului Vasile cel Mare, moaște care se află în prezent la biserica Domnița Balașa din București. Astfel, credincioșii pelerini vor primi o deosebită binecuvântare prin închinarea la moaștele celor trei sfinți capadocieni, în acest an comemorativ omagial al sfinților capadocieni.

Moaștele Sfântului Vasile cel Mare se vor întoarce la Atena în data de 29 octombrie, iar moaștele Sfântului Grigorie de Nazianz și ale Sfântului Grigorie de Nyssa vor rămâne definitiv în București.

♦ **În fiecare vineri, începând cu ora 19.00, săvârșim Slujba Sfântului Maslu.** Îndemnăm pe creștinii noștri să participe în număr cât mai mare la această Sfântă Taină, știută fiind importanța deosebită pe care o are. Această slujbă este folositoare tuturor creștinilor încercați de boală trupească sau sufletească, de necazuri sau supărări, dăruindu-ne nouă tuturor, prin Harul lui Dumnezeu, tămăduire trupului și iertare sufletului.

La mulți ani !

Cu prilejul acestor zile speciale, adresăm tuturor celor care își serbează ziua onomastică - enoriașilor noștri, prietenilor parohiei Toma Cozma, cititorilor și colaboratorilor revistei parohiale, donatorilor, ostenitorilor și tuturor celor care ne ajută în activitățile pe care le organizăm - , sincere urări de sănătate, pace și cele mai frumoase împliniri.

Dorim ca Bunul Dumnezeu să dăruiască tuturor binecuvântare, cu timpuri bune, mulțumire sufletească și reușită în toate !

POȚI SĂ NU FII TRIST ÎN FAȚA MORȚII ? (II)

(continuare din numărul trecut)

Termenii *Moarte* și *Viață* sunt definiți din perspectivă spirituală, de Mântuitorul Iisus Hristos, ca ceva ce trece mult peste puterea noastră de înțelegere. Atrăgea Mântuitorul Iisus Hristos atenția, zicând ucenicilor Săi: „Nu vă temeți de cei ceucid trupul, iar sufletul nu pot să-lucidă; temeți-vă mai curând de acela care poate și sufletul și trupul să le piardă în gheena.” (Matei 10, 28) Iar în altă parte, Mântuitorul atrage atenția asupra importanței stării sufletului în existența fiecăruia dintre noi, zicând: „Căci ce-i folosește omului să câștige lumea întregă, dacă-și pierde sufletul? Sau ce ar putea să dea omul, în schimb, pentru sufletul său?” (Marcu 8, 36-37)

Din această perspectivă spirituală, gândul morții nu poate să zămislească înfricoșare, teamă, spaimă, așa cum de altfel, se întâmplă în mintea noastră. Ci mai degrabă, gândul morții se îndreaptă spre cele sufletești, trezind în noi responsabilitate și atenție față de ceea ce facem, ceea ce gândim și ceea ce vorbim în fiecare zi. Gândul acesta al morții însă este însoțit întotdeauna pentru gândirea creștină de lumina Învierii. Moartea niciodată nu este punctul terminus al existenței. Moartea este un prag pe parcursul aceleiași vieți care începe aici pe pământ și se continuă în ceruri.

Dar moartea pe care ne-o descrie Mântuitorul Iisus Hristos ca fiind înfricoșătoare și de care trebuie să ne temem cu adevărat este *înstrăinarea de Dumnezeu*. Atunci când omul se îndepărtează de Dumnezeu, pierde contactul cu Izvorul Vieții, cu sursa energiilor sale vitale și în felul acesta moare câte puțin. De aceea, de fiecare dată când păcătuim, murim câte puțin, astfel încât în multe situații, moartea ce survine la sfârșitul vieții, este un eveniment atât de firesc, încât ți se pare că-i chiar logic să mori. Mântuitorul Hristos atrage atenția asupra acestei dimensiuni spirituale a morții și învierii, pentru că el evidențiază că, de fapt, în viața noastră, în tot ceea ce facem noi, este o continuă succesiune între *moarte* și *înviere*.

Păcătuim — murim, ne pocăim — înviem și în felul acesta, viața noastră nu mai este chiar atât de liniară, ci devine chiar ca un spectacol sufletesc în care te bucuri că ai ocazia să și repari ceea ce ai stricat.

Tot în sens spiritual, se vorbește în credința noastră și despre o altfel de moarte. Sfântul Apostol Pavel atrăgea atenția romanilor zicând despre sine că *el a murit lumii acesteia și trăiește în Hristos*. Această replică a Sfântului Apostol Pavel este preluată într-una din rugăciunile care se rostesc la botezul fiecăruia dintre noi. Preotul zice atunci: *Doamne, să moară pentru faptele cele moarte și să învieze întru Tine*. Pentru că, iată chiar primirea la creștinism, prin acea întreită afundare în apă, este o trecere prin moarte și o ridicare spre înviere. Tot așa precum starea de pocăință la care ne cheamă Rugăciunea Postului Mare ne cere să ne ridicăm din faptele cele moarte.

Așadar, iată ni se oferă ocazia să și murim lumii acesteia. Exercițiul acesta al morții îl fac mai cu seamă călugării pentru că primirea la monahism este un fel de slujbă de înmormântare pentru lumea aceasta. Omul acela depune niște voturi prin care se angajează să uite și să lepede toate ale lumii acesteia și să se apropie de Dumnezeu. De aceea, o dată cu trecerea la monahism, se schimbă și numele, arătându-se că s-a schimbat însăși existența sa. Nouă nu ni se cere poate *să murim păcatului și să înviem dreptății*, așa cum spune rugăciunea de la Botez; noi suntem chemați să ne ridicăm puțin câte puțin din starea de moarte sufletească, pentru că această stare de amorțire sufletească nu ne este nouă spre viață, ci spre moarte al cărei preambul întotdeauna este întristarea, durerea, suferința. Toate acestea ne oferă o pregustare a morții, tot așa cum fericirea, bucuria, mulțumirea sufletească ne fac să ne simțim întotdeauna că trăim la mai mare intensitate viața aceasta pământeană. Cu siguranță, cel care primește o mare binefacere de la Dumnezeu, se schimbă sau cel puțin trebuie să se schimbe. Pentru că nu avem noi vreo justificare înaintea lui Dumnezeu pentru a primi binefaceri, că suntem nevrednici, ci întotdeauna în noi și pentru noi lucrează mila lui Dumnezeu.

(continuare în nr. viitor)

Pr. Mihai Mărgineanu

Cuvânt al Sf. Vasile cel Mare

Psalmistul David ne învață să nu ne descurajăm când suntem în necazuri, ci să așteptăm bunătatea lui Dumnezeu și să știm că Dumnezeu, printr-o iconomie oarecare, ne lasă în necazuri, hotărând măsura suferințelor după credința pe care o are fiecare. După ce David a spus: *Până când, Doamne, mă vei uita până în sfârșit ? Și: Până când Îți vei întoarce fața Ta de la mine ?* (Ps. 12, 1), se îndreaptă îndată spre răutatea celor care nu cred în Dumnezeu, care, dacă au o mică piedică în viață, nu mai pot suferi starea grea în care se găsesc și încep să se îndoiască în mintea lor, întrebându-se dacă există un Dumnezeu, Care poartă grijă de cele de aici, dacă vede viața fiecăruia, dacă împarte fiecăruia după merit. Apoi, când văd că situația lor nedorită se prelungește, încolțește în ei gândul cel rău și hotărăsc în inimile lor că nu există Dumnezeu: *Zis-a cel nebun întru inima sa: Nu este Dumnezeu* (Ps. 13, 1). Înfringându-se, deci, acest gând în mintea lor încep să păcătuiască fără să mai țină seama de nimic. Dacă nu este cineva care să conducă lumea, dacă nu este cineva care să răsplătească după merit cele săvârșite în viață, cine-i mai poate împiedica să asuprească pe sărac, săucidă pe orfani, să omoare pe văduvă și pe străin, să facă orice faptă nelegiuită, murdărindu-se cu patimi necurate și ticăloase și cu toate poftele dobitocești ? De aceea David, ca o urmare a ideii nebunești că nu există Dumnezeu, a adăugat: *Stricatu-s-au și urâți s-au făcut întru îndeletnicirile lor* (Ps. 13, 1). Că e cu neputință ca cei ce se îndepărtează de calea cea dreaptă să nu aibă în sufletele lor boala uitării de Dumnezeu.

Pentru ce popoarele păgâne au fost lăsate în seama minții lor rătăcite și fac ceea ce nu se cade ? (Rom. 1, 28) Nu pentru că au spus: *Nu este Dumnezeu* ? Pentru ce au căzut în patimi rușinoase, pentru ce femeile au schimbat întrebuintărea firească a firii în una împotriva firii, iar bărbații au săvârșit lucruri rușinoase cu bărbații (Rom. 1, 26-27) ? Nu pentru că au schimbat slava nesticăciosului Dumnezeu în

închipuiri de păsări, de animale cu patru picioare și de târătoare (Rom. 1. 23). Cu adevărat, deci, cel care spune că *nu este Dumnezeu* este nebun, lipsit de minte și de înțelegere.

Asemănător acestuia și tot atât de nebun este și acela care spune că Dumnezeu este autorul relelor. Spun că amândoi săvârșesc un păcat tot atât de mare, pentru că amândoi tăgăduiesc pe Cel Bun: unul spunând că nu există Dumnezeu, iar celălalt hotărând că Dumnezeu nu este bun. Dacă Dumnezeu este cauza relelor, atunci e evident că nu e bun și, deci, și o afirmație și alta duc tot la tăgăduirea existenței lui Dumnezeu.

De unde bolile ? Se întrebă ei. De unde morțile premature ? De unde distrugerile complete ale orașelor ? De unde naufragiile, războaiele, ciurma ? Acestea sunt rele, spun ei, și sunt tot fapte ale lui Dumnezeu. Deci, pe cine altul putem socoti pricinuitor al acestor rele dacă nu pe Dumnezeu ?

Aș putea fi întrebat:

- Pentru ce a fost așezat în paradis acel pom cu autorul căruia avea să reușească diavolul în încercarea lui împotriva noastră ? Dacă n-ar fi avut această momeală pentru ispită, cum ar fi putut diavolul să ne ducă, prin neascultare, la moarte ?

- Trebuia să fie o poruncă prin care să nis e pună la încercare ascultarea. De aceea era în paradis un pom încărcat cu fructe frumoase, pentru ca, arătând virtutea înfrânării prin abținere de la ceea ce-i plăcut, să fim învredniciți cu dreptate de cununile răbdării.

Mâncarea din pomul cunoștinței binelui și răului a avut ca urmare nu numai călcarea poruncii, ci și cunoașterea goliciunii. *Au mâncat*, spune Scriptura, *și li s-au deschis ochii lor și au cunoscut că sunt goi*. (Fac. 3, 6-7). Trebuia ca omul să nu-și observe goliciunea, pentru ca nu cumva mintea lui să fie atrasă a-și împlini lipsa, iar prin născocirea de îmbrăcăminte și prin grija de trup, să fie sustras cu totul de la contemplarea lui Dumnezeu.

(Sf. Vasile cel Mare, *Omilii și cuvântări*, Editura IBMBOR, București, 2004, pp. 147-148; 163—164)